

Opłata pocztowa
opłacona ryczałtem.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie Mk 180000.—

Kwartalnie 540000.—

z odnośzeniem do domu.

Cena numeru pojed. mk. 48000. Konto w P.K.O. 30091.

TELEFON 264 i 256

Redakcja i Administracja

pokój 25 parter

Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.

Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-zej.

Administracja czynna od 10 rano do 2-zej po poł.

„Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 6000 mk. za wyraz, najmniej 60000 mk. Zwyczajne: 48000 mk. wiersz nonparelowy (strona 4 szpalty).

Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen, bez uprzedniego zawiadomienia

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Biuro Ogłoszeń, Wydawnictw i Informacyj Prasowych

„EPOKA” w Łodzi, ul. Sienkiewicza 67, wł. Adam Benke. P. K. O. № 62.182.

TREŚĆ: II. 634. Wystawianie świadectw przez lekarzy wolnopraktykujących.
IV. Wydział Administracyjny: 535. Danina lasowa na cele odbudowy kraju. Wydział Rolnictwa i Weterynarji: 636. Danina lasowa z lasów prywatnych.
V. Ruch służbowy: 637. Zwolnienie i przeniesienia.
VI. Komunikaty: 638. Rozwiązanie Rady gminnej gm. Będków. 639. W sprawie doręczania kart powołania: Ogłoszenia.

II.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

634

Nr. Org. 7020/23. Warszawa, dn. 16 listopada 1923 r.

Okólnik.

Do panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), Pana Komisarza Rządu (Urząd Zdr. Publ.) na m. st. Warszawę, Pana Delegata (U. Zdr. P.) w Wilnie.

Ponieważ lekarze wolnopraktykujący często przy wystawianiu świadectw zdrowia nie stosują się do wymagań art. 23 ustawy z dnia 2.12 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 105, poz. 792), a w szczególności nie wskazują celu wydania świadectwa, Min. Zdr. Publ. poleca lekarzom powiatowym, aby przy poświadczeniu własnoręczności podpisów lekarzy sprawdzali, czy świadectwa te są wystawione zgodnie z art. 23 wyżej wymienionej ustawy, a w razie stwierdzenia uchybień, aby odmawiali poświadczenia podpisu, a o fakcie wystawienia takiego świadectwa powiadamiali właściwą Izbę Lekarską.

Kierownik Ministerstwa: (—) A d a m s k i.

IV.

OKÓLNIKI.

Wydział Administracyjny.

635

L. AD. 5778/9.

Łódź, dn. 13 grudnia 1923 r.

Do wszystkich Panów Starostów Wojew. Łódzkiego.

W załączeniu przesyłam instrukcję dla Starostw w sprawie poboru daniny lasowej na cele odbudowy kraju z poleceniem ścisłego przestrzegania zawartych w niej postanowień.

Równocześnie zawiadamia się, iż Min. Rob. Publ. reskryptem z dnia 1.12 r. b. Nr. 6929/Od. przedłużyło termin do przyjmowania zeznań (par. 18 rozp. M. R. P. z dnia 25.9 1923) do końca grudnia r. b. i to bez następstw karnych przewidzianych w par. 30 rozp. wykon. o ile zeznanie te wpłyną jeszcze w grudniu r. b.

O powyższem należy zawiadomić płatników o sposobie powszechnie przyjętym według ustawy z dn. 6.7 r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) sprawą ściągania daniny lasowej i załatwieniem wszystkich spraw związanych z powyższą akcją mają się zająć władze administracyjne. Do pomocy mają być wezwane w pierwszym rzędzie urzędnicy odbudowy, a w braku tychże organa z resortu Min. Rob. Publ. (architekci powiatowi).

W tych powiatach, gdzie niema P. B. O. należy wezwać do współpracy architektów powiatowych. Organą Min. Roln. i D. P. mają udzielać tylko swojej opinii jako fachowi leśnicy (inspektor oraz komisarze ochrony lasów).

Wobec tego, że pierwsza część daniny lasowej ma być ściągana tylko na podstawie zeznań płatników, czynność ta nie będzie wymagać wiele trudu i pracy — dlatego odpada narazie potrzeba zaangażowania organów innych z poza grona urzędników państwowych.

Dopiero po ukończeniu wstępnych działań dla czynności unormowanych par. 14 rozp. wykon. o ile z grona urzędników państwowych nie możnaby było wyznaczyć organów fachowych, postawią Pp. Starostowie wniosek o przyjęcie funkcjonariuszy z poza grona urzędników państwowych, przyczem kierować się należy jak największą oszczędnością, aby nie obciążać funduszu uzyskać się mającego z daniny lasowej nadmiernymi wydatkami.

W sprawie powyższej Województwo wyraża zapamiętanie, iż będą mogli być przyjęci prywatni leśnicy i to w małej ilości do definitywnego ustalenia daniny lasowej na czas od 1 stycznia do końca roku 1924 o ileby w tym czasie urzędnicy państwowi z resortu Min. Roln. nie mogli tej pracy podołać.

Do par. 9. Wykazy osób uprawnionych do otrzymania budulca z pow. Łódzkiego, Łaskiego i Brzezińskiego i częściowo Piotrkowskiego, Wieluńskiego i Łęczyckiego przedłoży każdemu Panu Staroście Powiatowe Biuro Odbudowy w Łodzi.

Co zaś dotyczy pozostałych powiatów, to wykazy te przedłoży odnośni architektce powiatowi.

Zaznaczyć należy, że inne powiaty, oprócz wyżej wspomnianych pod względem odbudowy zostały definitywnie ukończone i dlatego z tych powiatów danina lasowa musi być pobrana w ekwiwalencie pieniężnym.

Lasy prywatne pow. Łódzkiego, Łaskiego i Brzezińskiego częściowo oddadzą daninę lasową w naturze, częściowo w ekwiwalencie pieniężnym.

Do par. 10. Asygnaty dla poszkodowanych pow. Łódzkiego, Łaskiego i Brzezińskiego wystawiać będzie P. B. O. w sposób dotychczasowy, dla pozostałych powiatów architektce.

Do par. 14. Gdzie i w jakich ilościach będzie pobrana danina lasowa w naturze dla poszkodowanych pow. Łódzkiego, Łaskiego i Brzezińskiego dostarczy P. B. O., a także dla pow. Piotrkowskiego, Wieluńskiego i Łęczyckiego.

Prócz wyżej omawianych powiatów, wszystkie pozostałe odbudowano, wobec czego danina lasowa zostanie pobrana w ekwiwalencie gotówkowym.

Do par. 34. Danina lasowa z pow. Łódzkiego, Łaskiego i Brzezińskiego zostanie ściągana przez P. B. O. w porozumieniu z odnośnym Starostwem, lecz tylko I — rata, gdyż prawdopodobnie z dniem 1 lutego P. B. O. zostanie zlikwidowane.

Wykaz pobranego kontyngentu z uwidocznieniem cen opłaconych do rąk właścicieli oraz złożonych do depozytu sądowego według daty skutecznionej zapłaty zostanie przesłany przez P. B. O. w Łodzi. Wykaz wysokości pobrać się mającej daniny lasowej prześle w swoim czasie Województwo.

Przy tej sposobności wyjaśnia się, iż jako lasy serwitutowe w rozumieniu ustawy należy uważać tylko te lasy, na których ciąży służebność drewna opałowego —

nie są zatem lasami serwitutowymi lasy obciążone serwitutem drzewa opałowego, ani też lasy obciążone służebnościami państwowymi.

Wkońcu nadmieniam się, iż wpływy gotówkowe daniny lasowej mają być zapisywane na przychód M. R. P. Dział IV, par. 9 (reskr. M. R. P. z dnia 2.12 r. b. Nr. 6969/Od.

Wojewoda (—) R e m b o w s k i.

L. AD. 5615 (1) II.

Łódź, dn. 13 grudnia 1923 r.

Okólnik Nr. 270.

Na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny na cele odbydowy kraju (Dz. Ust. R. P. Nr. 87, poz. 676), dalej rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 25 września 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 105, poz. 823) w porozumieniu z Okr. Dyrekcją Odbudowy wydaje następującą

I N S T R U K C J A

o sposobie wykonania powyższej ustawy przez władze administracyjne na terenie tutejszego województwa.

1. Kto i w jakim celu pobiera daninę.

Danina lasowa jest nieodpłatnym jednorazowym świadczeniem. Poboru daniny dokonują władze administracyjne w sposób niżej wskazany. Danina przeznaczoną jest na cele odbudowy kraju w myśl istniejących ustaw sejmowych o odbudowie kraju.

2. Kto obowiązany jest do zapłaty daniny.

Daninie lasowej podlegają wszystkie osoby fizyczne oraz wszystkie z wyjątkiem państwa osoby prawne, będące właścicielami lasów, których obszar przekracza 50 hektarów, oraz właściciele masy drzewa użytkowego, znajdującego się w lesie tak na pniu, jak w stanie ściętym, oraz w stanie wyrobionym, o ile ta masa drzewa nie jest zakupioną dla celów odbudowy własnej.

Drzewo użytkowe, jest to drzewo służące dla celów technicznych, przemysłowych i handlowych z wyjątkiem drzewa karpinowego i opałowego.

Nie wchodzi więc w myśl powyższego w rachubę składy materiałów drzewnych poza lasami, t. j. składy pomieszczone nie na parcelach leśnych.

3. Co jest podstawą do wymiaru daniny.

Podstawą do wymiaru daniny lasowej są: A) drzewostany przypadające do cięcia w lasach a) wolnych od służebności w okresie 10-letnim, t. j. lat 1923/24 do 1932/33, b) obciążonych służebnościami lasów prywatnych w okresie 5-letnim, t. j. lat 1923/24; B) masa drzewa użytkowego znajdującego się w lesie (na parcelach leśnych) w stanie ściętym lub wyrobionym — pochodząca z tych 10—5-letnich etatów rębnych, bez względu na swe rozmiary.

Jak z powyższego wynika, nie podlegają daninie właściciele lasów młodych, w których nie przewidziane są etaty rębne na lata 1923 do 1933 wzgl. przy serwitutach 1928.

Również nie podlegają daninie masy drzewa użytkowego pochodzące ze ścięć etatowych z przed roku 1923 o ile właściciele lasów ciężący na nich kontyngent w całości oddali.

4. *Danina a podatek majątkowy.*

Zgodnie z art. 1 ustawy o daninie lasowej przedmioty majątkowe obciążone daniną lasową są wolne od ogólnego podatku majątkowego w myśl art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 746), przyczem nie jest wolną od podatku majątkowego wartość gruntów leśnych. Lasy więc niepodlegające lasowej daninie, podlegają podatkowi majątkowemu. Celem ułatwienia władzom skarbowym wymiaru podatku majątkowego wyjaśnia się, że przestrzenie o młodym zasileniu, które z powodu wielkiego swego procentu nie wchodzi do etatów rębnych, mają być przez organa ochrony leśnej jako takie opisane i w razie wyłączenia ich z pod daniny, zgłoszone do Urzędu skarbowego. Np. przestrzeń 1,000 ha lasu posiada 80% młodego zrębu nieobjętego etatami rębnymi. O ile więc tych 800 ha nie wchodzi w rachubę przy wymiarze daniny leśnej, winny być zgłoszone jako takie do Urzędu skarbowego.

5. *Wysokość daniny.*

Wysokość daniny lasowej wynosi 30% masy drzewa użytkowego z 10-letnich etatów rębnych wolnych od służebności, a z 5-letnich etatów rębnych obciążonych służebnościami lasów prywatnych.

O ile właściciel lasu wzgl. właściciel drzewostanu pozbył drzewo użytkowe z powyższych etatów w całości lub w części — danina lasowa obciąża nabywcę tego drzewa w odpowiedniej części.

6. *Ustawa o daninie lasowej, a ustawa z dnia 28 lutego 1919 r. o zaopatrzeniu ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 poz. 229) wzgl. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 2 września 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 89 poz. 586) o dostarczeniu drzewa budulcowego na cele odbudowy.*

Ani ustawa o daninie lasowej, ani wydane do niej rozporządzenie wykonawcze nie anulują powołanej tu ustawy i rozporządzenia o dostarczeniu drzewa budulcowego na cele odbudowy, czyli że przewidziane poprzednimi ustawami kontyngenty drzewne mogą być w dalszym ciągu wybierane. Jednak w myśl art. 4-go ustawy o poborze daniny lasowej ilość oddanego drzewa na cele odbudowy na podstawie postanowień ustaw z dnia 28.2 1919 r. do wysokości 30% dziesięcioletnich wzgl. pięcioletnich etatów w myśl rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 2.9 1920 r. winna być zaliczona na poczet daniny z potrąceniem ceny zapłaconej za oddane drzewo po 1 stycznia 1922 r.

Czy i ile kto dostarczył kontyngentu, miarodajnym będzie wykaz sporządzony przez organa odbudowy na podstawie zwróconych zrealizowanych asygnacyj. W wypadkach wątpliwych dowód na fakt dostarczenia kontyngentu ciąży na płatniku. Aż do chwili dostarczenia tego dowodu Starostwu, kieruje się wyłącznie wykazami Pow. B. Odbudowy.

Wobec tego budulec oddany urzędowi odbudowy przed 1-ym stycznia 1922 r., zaliczony będzie na poczet daniny lasowej, przyczem za każdy metr sześcienny drzewa oddanego w stanie tartym, liczyć się będzie 2—3 m. drzewa w stanie okrągłym.

Zapłaconą przed 1.1 1922 r. za ten budulec cenę uważać należy za gratyfikację i nie należy żądać jej zwrotu.

Budulec oddany po 1 stycznia 1922 r. będzie zaliczony na poczet daniny lasowej w ten sam sposób —

jednak płatnik winien zwrócić na cele odbudowy kraju pobraną za ten budulec należność pieniężną przewartosciowaną według stosunku marki polskiej do franka złotego w dniu pobrania należności i w dniu jej zwrotu według kursu P. K. K. P. Kursy franka złotego począwszy od 1 listopada 1923 r. są ogłaszane w Monitorze Polskim.

7. *Kto jest wolny od daniny lasowej.*

Od daniny lasowej wolni są:

a) właściciele lasów, których obszar nie przekracza 50 ha,

b) właściciele masy drzewnej, jako też drzewostanów, którzy udowodnią, że drzewo zakupili na cele własnej odbudowy do ilości potrzebnej na odbudowę zniszczonych w czasie wojny budynków w przedwojennych rozmiarach tych budynków. Jako dowód służy świadectwo wydane przez biuro odbudowy. Pozostała zaś część budulca podlega daninie.

Zniszczenie musiało nastąpić w czasie wojny. Gołosłowne zapodania strony nie wystarczają, strona musi swe twierdzenia poprzeć dowodami.

Z celu ustawy wynika, że danina obciąża tylko własność prywatną, nie dotyczy zaś lasów państwowych w ścisłym tego słowa znaczeniu, jako też nie dotyczy Skarbu państwa, jako właściciela masy drzewnej.

Natomiast ciała i związki samorządowe od daniny lasowej nie są zwolnione.

Komplety stanowiące prawnie wspólną własność, np. lasy szlacheckie (choć faktycznie podzielone) o ile kompleks przekracza 50 ha, są obowiązane do zapłaty daniny lasowej, wymiaru jednak należy dokonać nie w naturze, tylko w ekwiwalencie gotówkowym.

Nie są również wolne od daniny lasowej lasy należące do dóbr kościelnych i cerkiewnych bez względu na to, czy są one w użytkowaniu duchowieństwa, czy też znajdują się czasowo pod zarządem państwowym. To samo dotyczy lasów opuszczonych lub niewiadomych właścicielu bez względu na to, pod czyim znajdują się zarządem.

W tych ostatnich dwu wypadkach do uiszczenia daniny zobowiązani są użytkownicy wzgl. zarządy oddzielnych lasów. O ile zarządu takiego by nie było, wystąpi Starosta natychmiast do właściwego prokuratora o zamianowanie kuratora.

8. *Pobór daniny wogóle.*

Rząd ma prawo pobrać daninę lasową w naturze lub ekwiwalent w gotówce. Danina pobierana w gotówce winna stanowić równowartość masy drewna. Właściciele lasów lub drzewostanów, którzy nałożonego na mocy ustawy z dnia 28.2 1919 r. kontyngentu drzewnego nie oddali, a w międzyczasie zdążyli masę drzewną sprzedać, obowiązani są uiszczyć nałożony, a nie oddany kontyngent w gotówce według cen obowiązujących w chwili uiszczenia daniny. Zamianę daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce skutecznie Starostowie jako organa Min. Rob. Publ., przyczem obowiązują ceny ustanawiane przez Wojewódzkie Komisje, powołane do życia rozporządzeniem z dnia 2.1 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 10 poz. 83) w szczególności ceny z miesiąca listopada 1923, 1924 i 1925 r. Ceny te ustanowią Komisje Wojewódzkie około 1 grudnia każdego roku na podstawie cen średnio-targowych z listopada.

Danina lasowa będzie pobierana w całości w naturze, lub w ekwiwalencie pieniężnym, bądź też częściowo w naturze, częściowo w ekwiwalencie.

9. Pobór daniny w naturze.

Przy poborze daniny w naturze obowiązany do jej uiszczenia powinien wydać drewno z eksploatowanych cięć położonych najbliższej miejscie zniszczeń i dostępnych do wywozu drewna. W razie sporu w tym względzie wyznacza Starosta miejsce, skąd drewno ma być wzięte. Decyzja Starosty polega bezzwłocznie na wykonaniu. Gdzie i w jakich ilościach będzie pobrana danina w naturze, będą otrzymywać Starostowie wykazy od Dyrekcji Odbudowy i przez Pow. B. Odbudowy.

Odnośne Biura Odbudowy przedłożą Starostom wykazy osób uprawnionych do otrzymywania w naturze drewna na odbudowę.

Starosta udzieli wykaz ten właścicielowi lasu, drzewostanu lub masy drzewa ściętego, wzgl. wyrobionego znajdującego się jeszcze w lesie — ze wskazaniem ilości i gatunku drewna oraz czasu, do którego drewno ma być wydane i zabrane.

Wykaz ten przesłany będzie płatnikowi wraz z wiadomieniem o dokonanej tymczasowym wymiarze w wysokości $\frac{1}{4}$ daniny do końca stycznia 1924 roku. Ewentualne uzupełnienia tego wykazu mogą być przesyłane płatnikowi też w terminach późniejszych.

Z chwilą otrzymania powyższego wykazu przez właściciela lasu, drzewostanu wzgl. masy drewna znajdującego się jeszcze w lesie powstaje dla niego obowiązek wydania drewna.

Pow. B. Odbudowy obowiązane są wystawiać asygnacje w sposób dotychczasowy i przedkładać je Staroście do podpisu.

Asygnację tę dorecza Starostwo uprawnionemu do poboru drewna. Asygnacja ma zawierać m. i. wyszczególnienie lasu, ilości i gatunku drewna, oraz termin do którego drewno musi być zabrane pod rygorem utraty ważności asygnacji.

Prolongata terminu ważności asygnacji jest niedopuszczalna.

W wypadkach koniecznych, zasługujących rzeczywiście na uwzględnienie winna być niewykorzystana asygnacja zwrócona i anulowana, a w jej miejsce wystawiona nowa.

Asygnacje zrealizowane winny być przesłane Staroście w ciągu 30 dni, licząc od terminu prekluzyjnego określonego w asygnacji. Asygnacje nie przedłożone Staroście w powyższym terminie, będą uważane za niezrealizowane. W tym ostatnim wypadku o ile uprawniony drzewa nie pobrał i nowej asygnacji nie otrzymał, traci prawo otrzymania tego lub innego drzewa. Starosta w razie nieotrzymania w terminie prekluzyjnym zrealizowanej asygnacji winien wydać innej osobie uprawnionej asygnację na to samo drewno i płatnik zobowiązany będzie do powtórnego wydania drewna bez prawa regresu, chyba, że udowodni, że zwrócił asygnację i ta nie z jego winy nie dostała się do Starostwa.

Pobór daniny w naturze rozpocznie się w grudniu 1923 roku.

10. Pobór daniny w ekwiwalencie gotówkowym.

Jak wyżej zaznaczono, rząd ma prawo pobrać zamiast daniny w naturze ekwiwalent w gotówce i to częściowo lub w całości. Właściciele lasów lub drzewostanów, którzy nałożonego na mocy ustawy z dnia 23.2 1919 r. kontyngentu drzewnego z etatów rębnych 1920/21 do 1929/30 nie oddali, czy to z tego powodu, iż w międzyczasie zdążyli masę drzewną sprzedać, czy

to wskutek tego, iż z powodu wyrębu dokonanego w latach 1920/21 do 1922/23 niema już obecnie drzewostanów rębnych, czy też wskutek tego, iż z powodu nadmiernych wyrębów 1920/21 do 1922/23 dalsza eksploatacja została zabroniona, powinni za częściowo lub w całości nieoddany kontyngent uiszczyć na cele odbudowy kraju kwotę odpowiadającą wartości tegoż nieoddanego kontyngentu według cen obowiązujących w chwili uiszczenia daniny.

Następnie właściciele lasów wzgl. drzewostanów, którzy oddali już drzewo na cele odbudowy na mocy ustawy z dnia 28.2 1919 r. i pobrali za to po 1.1 1922 r. odszkodowanie w gotówce, wolni są do wysokości uiszczanego budulca od daniny, winni jednak pobrane po 1.1 1922 r. ceny zwrócić w gotówce na poczet daniny. Dostarczenie natomiast ilości drewna w latach do 1.1 1922 r. zalicza się na poczet daniny bez żadnych przeliczeń gotówkowych. Okr. Dyr. Odbudowy dostarczy za pośrednictwem Pow. B. Odbudowy do dnia... Staroście wykazu szczegółowego osób, które już dostarczyły pewnych kontyngentów z wyszczególnieniem ilości i jakości dostarczonego budulca.

Wreszcie wszyscy zobowiązani do zapłaty daniny lasowej, o ile nie będzie na nich nałożony obowiązek uiszczania tej daniny w naturze, będą zobowiązani uiszczyć ekwiwalent w gotówce.

Przeliczenie daniny na ekwiwalent w gotówce, oraz obliczenia należności zwrotnych pobranych za drewno budulcowe oddane po dniu 1.1 1922 r., jak również należności za nałożony a nieoddany kontyngent, dokona Starosta, jako organ Min. Rob. Publ., na podstawie cen z miesiąca listopada 1923, 1924 i 1925 r. oznaczonych na budulec przez Komisję Wojewódzką.

O ile właściciel drzewa nie godzi się na cenę ustanowioną przez Komisję Wojewódzką, rząd ma prawo masę drzewną przypadającą z daniny sprzedać w publicznym przetargu. Przy obliczaniu kwot pobranych przez płatników po 1.1 1922 r., a obecnie zwrócić się mających, należy kwotę przewartościować według stosunku marki polskiej do franka złotego w dniu pobrania należności i w dniu jej zwrotu według kursu P. K. P.

Przykład: właściciel lasu dostarczył 25.8 1922 r. 10 m.³ budulca, za co otrzymał po 3,000 mk. za 1 m.³ czyli razem otrzymał 30,000 mk. Kwota ta równała się wówczas 20 frankom złotym (1 fr. zł. równał się wówczas 1,500 mk. polskich). Wobec tego właściciel lasu zobowiązany jest obecnie zwrócić te 20 franków złotych, czyli jeśli to miało miejsce 30.10 r. b., obowiązany byłby uiszczyć kwotę 6,262,000 mkp. przy kursie 1 fr. zł. 313,100 mk.)

Danina lasowa w ekwiwalencie gotówkowym, oraz należności zwrotne i za nałożony i niedostarczony kontyngent płatne są w 3-ch ratach, t. j. w ciągu miesięcy stycznia i lutego lat 1924, 1925 i 1926. O ile płatnik terminów tych nie dotrzyma, przewalutowuje się te należności na franki złote według stosunku franka do marki, obliczonego na podstawie kursu z drugiej dekady miesiąca lutego 1924—1925 i 1926 roku i pobiera się od zaległości odsetki za zwłokę w wysokości 1 proc. za każdy miesiąc, przyczem miesiąc zaczęty liczy się za cały.

11. Ceny za drzewo użytkowe.

Starosta przy przeliczaniu daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce trzymać się będzie cen oznaczonych

przez Komisje Wojewódzkie powołane do życia rozporządzeniem z dnia 2 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 10 poz. 83).

Komisje te z końcem listopada lub w pierwszych dniach grudnia roku 1923, 1924 i 1925 oznaczają średnie ceny drzewa użytkowego na podstawie cen średnio-targowych z listopada według następujących czterech grup rodzajów drzewa, a to:

- I. dąb, wiąz, jawor, klon, jesion;
- II. sosna i osika;
- III. jodła i świerk;
- IV. inne gatunki drzewa.

Ceny z listopada 1923 r. obowiązują Starostów dla pierwszej $\frac{1}{2}$ daniny, z listopada 1924 r. dla drugiej $\frac{1}{2}$ daniny, z listopada zaś 1925 r. dla reszty danin.

Przy przeliczeniach Starosta trzymając się oznaczonych w powyższy sposób cen, winien uwzględnić przewidziane w cenniku procentowe zniżki lub zwwyżki stosownie do stosunków lokalnych, eksploatacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej wzgl. drogi wodnej.

Tu zaznacza się, że tylko z grupy II i III może być pobrana danina w naturze, z grupy I i IV musi być przeliczoną i pobraną danina w ekwiwalencie.

12. Sposób wymiaru daniny.

Wysokość daniny wymierza Starosta dla swego powiatu. Wymiaru tego dokonuje Starosta na podstawie opinii przedstawionej mu przez fachowy organ Ministerstwa Rolnictwa w porozumieniu z fachowymi organami Ministerstwa Robót Publicznych.

Organami temi fachowymi będą z mocy nominacji Wojewody z zakresu działania Min. Rolnictwa inspektor oraz komisarze ochrony lasów wzgl. ich zastępcy będą udzielać opinii jako fachowi leśnicy, z zakresu zaś Min. Rob. Publ. powołani przez Wojewodę urzędnicy Okr. Dyr. Odbudowy, kierownicy Pow. Biur Odbudowy i ich zastępcy ewentualnie urzędnicy Okr. Dyr. Rob. Publ. Imienne wykazy tych organów będą podane do wiadomości Starostów.

O ileby przy wymiarze wysokości daniny nie przyszło do zgody między Starostą a organami fachowymi, wzgl. między organami fachowymi, Starosta przedkłada sprawę z poszczególnymi umotywowanymi wnioskami do decyzji Wojewodzie, który rozstrzyga ostatecznie.

Wymiar daniny oraz wysokość nieoddanego kontyngentu następuje na podstawie zeznań płatników planów gospodarczych, których płatnik winien jest na żądanie Staroście dostarczyć, w miarę potrzeby zaś na podstawie oględzin lasu na miejscu.

O potrzebie oględzin lasu na miejscu decyduje Starosta bez względu na zeznanie płatnika, oraz bez względu na istniejący i przedłożony ewentualnie Staroście plan gospodarczy.

Oględzin dokonuje organ fachowy Ministerstwa Rolnictwa, sporządzając z wyniku oględzin na piśmie szczegółowe sprawozdanie obejmujące daty potrzebne Staroście do wymiaru daniny, a to: obszar lasu, stan drzewostanu pod względem etatów rębnych, rodzaju i grubości drzewa, stanu wzgl. istnienia służebności, powierzchni etatów rębnych, zwarcia drzewostanów etatów rębnych, odległość etatów rębnych, odległość etatów rębnych od stacji kolejowej lub rzeki spławnej, ilość masy drzewnej etatów rębnych. Ilość masy drzewnej użytkowej 10-cio wzgl. 5-cio letnich etatów rębnych.

Zeznania płatnika: Jedną z podstaw wymiaru daniny są zeznania płatnika. Zeznania te składają płatnicy do końca grudnia 1923 r. w formie przepisanej (wzór I przy rozporządzeniu Min. Rob. Publ. Dz. Ust. Nr. 105 z roku 1923, str. 125) do Starostwa, w którego obrębie znajduje się przedmiot podlegający daninie.

O ile przedmiot podlegający daninie, tworzący jedną całość gospodarczą, znajduje się w obrębie kilku powiatów, wybór Starostwa do wniesienia zeznania pozostawia się płatnikowi, winien on jednak zawiadomić o tem interesowane Starostwa. Niezależnie od tego Starosta będzie obowiązany od siebie powiadomić inne wchodzące tu w grę Starostwa, wzgl. sprawdzić w drodze wymiany korespondencji z odnośnym Starostwem, czy zgłoszenie tam faktycznie nastąpiło.

Kto jest obowiązany da wniesienia zeznań, postanawia szczegółowo par. 19 rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 25.9 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 105 poz. 823) Starosta głosi w powiecie swoim wezwanie do wniesienia zeznań.

Do ogłaszania należy przystąpić natychmiast, by płatnicy mogli wczas podjąć formularze i dostarczyć zeznań. Wniesienia na pocztę zeznań, uważa się za wniesienie do Starostwa, czyli i okres biegu pocztowego nie powoduje następstw spóźnionego wniesienia zeznań.

Starosta zbiera zeznania z całego swego powiatu, bada czy formularze są pod względem formalnym należycie wypełnione, a w razie zauważonych niedokładności zwraca je płatnikom do uzupełnienia w terminie dni 14-tu.

Na podstawie wniesionych zeznań Starosta wyznacza tymczasowo 3-cią część daniny na podstawie opinii przedstawionej przez Komisarza Ochrony Lasów w porozumieniu z wyznaczonym przez Wojewodę organem fachowym Min. Rob. Publ. i to bądź w naturze, bądź ekwiwalent w gotówce, tak jedno jak i drugie w całości lub częściowo. W tym samym trybie oznacza Starosta ekwiwalent za kontyngent niedostarczony, oraz zwrot pobranych cen na budulec po 1.1 1922 r.

Zawiadomienie o tymczasowym wymiarze $\frac{1}{3}$ daniny wzgl. należności według wzoru II-go str. 1253 (Dz. Ust. Nr. 105 z 1923 r.) z recepisem przy tym wzorze zamieszczonym przesyła Starosta płatnikowi do końca stycznia 1924 r. Podkreśla się jeszcze fakt, że wymiar jaki ma Starosta skutecznie co do pierwszej jednej trzeciej daniny w grudniu 1923 r. wzgl. w styczniu 1924 r., jest tymczasowym i nie przesądza wysokości daniny wogóle, a następnych rat w szczególności.

Zeznania bowiem płatników będą przedmiotem sprawozdań i w razie natrafienia na nieścisłość tych zeznań — pociąga się płatnika do odpowiedzialności karnej — ponadto Starosta może przystąpić do wymiaru daniny z urzędu na podstawie danych, jakimi rozporządza na podstawie opinii Komisarza ochrony lasów w porozumieniu z organem fachowym Min. Rob. Publ. Te ostatnie postanowienia mają też zastosowanie w wypadkach uchylania się płatników od złożenia zeznań we właściwym czasie.

Przykłady do obliczenia wysokości daniny:

Masa drzewa użytkowego z dziesięcioletnich wzgl. pięcioletnich etatów rębnych została podana przez płatników np.:

30% danina

dla grupy I (dąb) — 1,000 m.	300 m ³
„ „ II (sosna) — 5,000 m.	1,500 „
„ „ III (świerk) — 1,000 m.	1,300 „
„ „ IV (inne gat. drzewa) — 500 m.	150 „

jako kontyngent pobrały Urzędy odbudowy zgodnie z dokumentami przedłożonemi:

Grupa I	
„ II	500 m ³
„ III	100 „
„ IV	

Pozostaje do pobrania jako danina:

Grupa I (dąb)	300 m ³
„ II (sosna)	1,000 „
„ III (świerki)	200 „
„ IV (inne gatunki drzewa)	150 „

pro wizorycznie należy wymierzyć na rok 1924 ½ daniny, t. j.

Grupa I (dąb)	100 m ³
„ II (sosna)	333 „
„ III (świerk)	66 „
„ IV (inne gatunki drzewa)	50 „

przytem zaznacza się, że danina z grupy I i IV winna być bezwzględnie pobrana w ekwiwalencie gotówkowym tylko — zaś z grup II i III też w ekwiwalencie gotówkowym z wyjątkiem tych miejscowości, gdzie Pow. B. Odb. na podstawie zarządzeń Okr. Dyrekcji Odbudowy zażąda w naturze.

W czasie od 1-go stycznia do 1-go grudnia 1924 r. winien Starosta określić ostatecznie ogólną wysokość daniny lasowej przypadającej na każdego płatnika w metrach sześciennych w trybie na początku niniejszego rozdziału wyłuszczonego i na podstawach w niniejszym rozdziale wyżej wymienionych.

Z ilości masy drewna użytkowego w ten sposób ustalonej, Starosta potrąca tymczasowo już wyznaczoną ½ daniny i resztę rozdziela na dwie równe części. Celem ściągnięcia pierwszej z tych części (t. j. drugiej raty należności) Starosta do końca stycznia 1925 r. przesyła płatnikowi zawiadomienie z recepisem według wzoru 4-go rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 25.9 1923 roku, w którym to zawiadomieniu mieści się ostateczny wymiar daniny i wezwanie do uiszczenia drugiej raty daniny w miesiącach styczniu i lutym 1925 r.

Wreszcie do końca stycznia 1926 roku Starosta przesyła płatnikowi zawiadomienie z recepisem według wzoru 5-go (rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 25.9 1923), w którym to zawiadomieniu mieści się wymiar reszty, t. j. 3-ej raty daniny i wezwanie do oddania reszty budulca w naturze i wpłacenia reszty ekwiwalentu w styczniu i lutym 1926 roku.

Dane, dotyczące ostatecznego wymiaru daniny, wciąga się do księgi wymiaru według wzoru Nr. 3 rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 25.9 1923 roku.

13. Sposób ściągania daniny lasowej.

O sposobie ściągania daniny lasowej w naturze jest wyżej mowa przy poborze daniny w naturze. To nadmieniamy tylko dodatkowo, że obok uprawnionych osób prywatnych Pow. B. Odbudowy mogą na podstawie zleceń Okr. Dyr. Odbudowy pobierać też daninę w naturze na cele publiczne, jak na kościoły, szkoły i t. p., jednak wyłącznie dla faktycznej budowy.

Daninę lasową zamienioną na ekwiwalent pieniężny ściągają organa Ministerstwa Skarbu i zapisują w osobnych zestawieniach na cele odbudowy kraju. W szczególności płatnik obowiązany jest uiszczyć wymierzoną kwotę do właściwej dla powiatu Kasy Skarbowej, która wpływy te zarachuje na przychód Min. Rob. Publ. na Dział IV par. 11 budżetu Min. Rob. Publ. w odrębnym dzienniku pomocniczym. Dzienniki pomocnicze przesyłają Kasy Skarbowe w miarę wpływów bezpośrednio właściwym Starostom celem odkontowania w księgach przychodu i księgach wymiaru (wzór 3).

O ile płatnik nie uiszcza na czas (t. j. I raty do końca lutego 1924 r., II raty do końca lutego 1925 r. i III raty do końca lutego 1926 r.) do Kasy Skarbowej wymierzonej w ekwiwalencie daniny, następuje przewalutowanie należności na franki złote według stosunku franka do marki, obliczonego na podstawie średniego kursu z drugiej dekady miesiąca lutego 1924, 1925 i 1926 roku zależnie od tego, z którą ratą płatnik zalega i pobiera się do zaległości odsetki za zwłokę w wysokości 1 proc. za każdy miesiąc, przyczem miesiąc zaczęty liczy się za cały (par. 24). Przewalutowanie i obliczenie odsetek dokonuje Starosta na wezwaniu płatniczym, zaopatrując to przeliczenie w datę i swój podpis.

Należność za pobrany kontyngent złożoną do depozytów sądowych Okręgową Dyr. Odbudowy wycofa w styczniu 1924 r. i wniesie do Kasy Skarbowej na Dział IV par. 11 budżetu Min. Rob. Publ., a budulec zaliczy na poczet daniny. Wykaz odnośny z wyszczególnieniem osoby płatnika, wysokości kontyngentu i kwoty depozytowej prześle Dyr. Odbudowy przez Pow. B. Odbudowy odnośnemu Staroście w terminie 1 grudnia 1923 r. Koszta związane z wymiarem i poborem daniny będą pokryte z wpływów tejże daniny — obciążają więc budżet Ministerstwa Robót Publ., które na powyższy cel przekazuje sumy do dyspozycji Wojewody.

14. Sprawozdania, jakie przedkłada Starosta, wzgl. inne władze czynne przy ściąganiu daniny.

Starosta obowiązany jest w ciągu stycznia 1924 r. sporządzić podwójne odpisy z zeznań przedłożonych przez płatników oraz z tymczasowych wymiarów i przesyłać w tymże czasie jeden egzemplarz do Urzędu Wojewódzkiego, drugi zaś do Izby Skarbowej bezpośrednio.

Z odpisów tych Urząd Wojewódzki sporządza zestawienie i przesyła je w lutym 1924 r. Ministerstwu Rob. Publ. i Min. Roln. i D. P.

Do 15.4. 1924 r. Starosta zawiadamia Urząd Wojewódzki o wpływach oddzielnie w naturze, oddzielnie w gotówce uskutecznionej daniny do dnia 1.3. 1924 r., zaś w terminie do dnia 15.2. 1925 r. Starosta zawiadamia Urząd Wojewódzki o wpływach oddzielnie w naturze, oddzielnie w gotówce uskutecznionej daniny do dnia 1.1. 1925 roku.

Urząd Wojewódzki zawiadamia: a) o wpływach oddzielnie w naturze oddzielnie w gotówce uskutecznionej do dnia 1.3. 1924 r. daniny z całego obszaru Województwa. Ministerstwo Rob. Publ. oraz odnośne okręgowe Izby kontrolne państwa przesyłając tym ostatniemu sprawozdanie ustalone §§ 78, 79 przepisów rachunkowo-kasowych w terminie do dnia 1.5. 1924 roku oraz b) o wpływach oddzielnie w naturze, oddzielnie w gotówce uskutecznionej do dnia 1.1. 1925 r. daniny z całego obszaru Województwa również władze pod a) wymienione ze sprawozdaniem po myśli par. 78 i 79 przep. rachunkowo-kasowych do dnia 1.3. 1925 roku.

To samo w zupełności powtarza się przy racie drugiej i trzeciej z przesunięciem tylko terminów o rok wzgl. o dwa, przyczem dni i miesiące pozostają niezmienne.

Wobec tego, iż zeznania złożone przez płatnika często będą musiały być przesłane do Województwa z powodu rekursu, wskazaniem jest, by Starostwa posiadały dla własnego użytku odpisy zeznań płatników i dokonanych przez siebie wymiarów.

15. Środki prawne przeciw wymiarowi daniny.

Płatnicy niezadowoleni z wysokości wymierzonej daniny (t. j. niezadowoleni z wymiaru ogólnego w metrach kubicznych budulca), mogą wnieść odwołanie do drugiej instancji (t. j. Województwa) w ciągu 14 dni po doręczeniu im wymiaru.

Odwołanie nie wstrzymuje wykonalności daniny.

Przy przedkładaniu rekursu do Województwa, Starosta przesyła wszystkie akta odnoszące się do danego wymiaru, przyczem należy dołączyć umotywowane opinie opisanych wyżej organów fachowych. W razie zaprowadzenia przez rekurenta okoliczności wpływających na zmianę wymiaru, należy przeprowadzić potrzebne ewentualne dochodzenia i dopiero na podstawie tego materiału winien Starosta przedłożyć akta ze swoim wnioskiem.

Decyzja Województwa jest ostateczną i nie może być w toku instancji zaskarżoną. Stronie jednak przysługuje prawo skargi do Najw. Trybunału Administracyjnego w terminie dni 60 od daty doręczenia jej decyzji Województwa. Skargę tę wnosi strona wprost do Trybunału.

O ile na skutek odwołania wzgl. skargi zostanie danina zmniejszona, Rząd winien będzie za ilość drzewa pobraną ponad należną zapłacić ceny targowe według cen w dniu płacenia.

16. Środki represyjne przeciw opornym płatnikom.

W razie uchylania się właściciela lasów (drzewa) od wykonania daniny lasowej w myśl obowiązujących przepisów, winne Starostwa poczynić stosowne zarządzenia represyjne.

W szczególności płatnicy winni niewykonania któregokolwiek z ciążących na nich w myśl ustawy i rozporządzenia wykonawczego do ustawy o daninie lasowej obowiązku, jako też osoby winne użyciu drzewa, przeznaczanego na cele odbudowy kraju niezgodnie z przeznaczeniem, ulegną karze grzywny w wysokości od 2 do 10-krotnej wartości niewydanego wzgl. niewłaściwie użytego drzewa lub niezapłaconej kwoty daniny wymierzonej w gotówce, którą to grzywnę w razie niemożności zastąpi areszt do 6 tygodni.

Do orzeczenia powołane są władze administracyjne I-ej instancji, t. j. Starostwa.

Ukarany może w terminie dni 14 po doręczeniu mu orzeczenia wnieść na ręce władzy, która orzeczenie wydała, żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi pokoju, który nastąpi tak, jakby orzeczenia karnego nie wydano.

Prócz kar wyżej wymienionych, Starosta na wypadek uchylenia się od wykonania daniny, może opornemu płatnikowi zakazać wszelkiego wywozu drewna i produktów leśnych z lasu, wprowadzić przymusowy Zarząd lasu na koszt jego i z dochodów Zarządu pokrywać zaległe należności, może wreszcie pobrać drewno w naturze lub sprzedać w drodze publicznej taką ilość

drewna, jaka będzie potrzebną na zupełne pokrycie niezapłaconej daniny, odsetek zwłoki, założonych grzywien i kosztów postępowania.

Kary i środki przymusowe powyższe będą stosowane zarówno celem ściągnięcia daniny już ostatecznie wymierzonej, jak i tymczasowo oznaczonej I-ej raty.

Grzywny wpływają do Kas skarbowych na rzecz odbudowy kraju.

17. Sprawy personalne.

Sprawy związane z wymiarem i ściąganiem daniny lasowej załatwiają Starostowie zasadniczo przy pomocy własnych urzędników. W razie potrzeby będą mogli Starostowie korzystać z pomocy urzędników Odbudowy ewentualnie Dyrekcji Robót Publicznych. W szczególności przewiduje się, że do akcji tej będą Starostom przydzieleni w pierwszym rzędzie kierownicy P. B. Odb. i ich personel, przyczem kierownicy P. B. O. będą niezależnie od tego kierować biurami Odbudowy.

O ile zachodzić będzie potrzeba będą mogli być użyteczni jako techniczne organa Min. Rob. Publ. architekci powiatowi, ewentualnie też inżynierowie drogowi.

Ewentualne wnioski w kierunku obsady referatu niniejszego oraz doboru organów technicznych, zechcą Starostowie przedłożyć Województwu odwrotnie na piśmie, — przyczem należy pamiętać, że akcja daninowa musi być bezwarunkowo potraktowana jako sprawa terminowa pierwszorzędnej dla Skarbu Państwa i odbudowy kraju doniosłości, równocześnie należy przestrzegać możliwych oszczędności.

O ile przydzielone Starostom siły nie będą miały chwilowo dostarczonego zajęcia z zakresu daniny, mogą one być użyte do innych prac — w żadnym razie jednak prace związane z wymiarem i ściąganiem daniny nie mogą zalegać.

18. Postanowienia końcowe.

Instrukcja niniejsza jest tylko interpretacją ustawy o daninie lasowej i rozporządzenia wykonawczego do niej. Jako taka służy ona do urzędowego użytku wewnątrz Starostwa i w korespondencji z Województwem wzgl. z władzami czynnymi przy akcji daninowej. Nie można natomiast powoływać się na niniejszą instrukcję w decyzjach i korespondencji przeznaczonych dla stron (płatników).

Wojewoda (—) R e m b o w s k i.

Wydział Rolnictwa i Weterynarii.

636

L. RW. 2091 (18) III. Łódź, dn. 13 grudnia 1923 r.

Okólnik Nr. 269.

Do wszystkich Panów Starostów Wojew. Łódzkiego.

W myśl ustawy o daninie leśnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 87 r. b.) i rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 105 z r. b.) oraz okólnika Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Nr. 657 z dnia 28.11. r. b. wyznaczam do udzielania fachowych opinii w sprawie zamożności lasów pp. Starostom powiatów Łódzkiego, Łaskiego, Brzezińskiego i Łęczyckiego p. o. Komisarza Ochrony Lasów, Maksymiljana Ekierta, urzędującego w Urzędzie Wojewódzkim, —

powiatów Piotrkowskiego i Radomskiego — Komisarza Ochrony Lasów — Gabryela Sadowskiego, mieszkającego w Piotrkowie przy ul. Kaliskiej Nr. 55, — powiatów Kaliskiego, Sieradzkiego i Wieluńskiego — Komisarza Ochrony Lasów Janisława Wańkowskiego, mieszkającego w Kaliszu przy ul. Tureckiej Nr. 9, lecz tylko do 1 stycznia 1924 r., poczem kompetencje Wańkowskiego przejdą na p. o. Komisarza O. L. Andrzeja Raka w Sieradzu i wręczcie powiatów Tureckiego, Koninńskiego, Kolskiego i Słupieckiego — Komisarza O. L. Stanisława Millera, zamieszkałego w Koninie.

W myśl powyższego zechcą pp. Starostowie w omówionej sprawie zwracać się bezpośrednio do wymienionych Komisarzy Ochrony Lasów, którzy stosowne instrukcje jednocześnie otrzymają.

Wojewoda (—) R e m b o w s k i.

V.

Ruch służbowy.

637

Etat Min. Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł z dn. 1.12. 1923 r. na emeryturę Piotra Hoffmana, urzędnika VII st. sł. Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, na własną prośbę.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zwolnił Emeryka Polaka ze stanowiska starszego referenta VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi.

Etat Min. Roln. i Dóbr Państwowych.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł Janisława Wańkowskiego, komisarza ochrony lasów w Kaliszu, na Urząd referenta w Oddziale Ochrony Lasów Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w VII st. sł.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł Andrzeja Raka, prowizorycznego referenta w Oddziale Ochrony Lasów Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, na stanowisko p. o. Komisarza Ochrony Lasów w VII st. sł. z siedzibą w Sieradzu.

VI.

KOMUNIKATY.

638

L. SM. 1930/2. Łódź, dn. 12 grudnia 1923 r.

Reskryptem z dn. 12.12 1923 r. L. SM. 1930/2 zarządziło Województwo rozwiązanie dotychczasowej Rady gminnej gm. Będków, pow. Brzezińskiego, oraz przeprowadzenie nowych wyborów całej Rady gminnej.

Za Wojewodę (—) Z a k r z e w s k i.
Nacz. Wydz. Samorządowego.

639

L. AD. 5866 (1) III. Łódź, dn. 19 grudnia 1923 r.

Do wszystkich Panów Starostów Wojew. Łódzkiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

Dotychczasowe doświadczenie wykazało, że wysyłane pocztą wojskowe karty powołania (na ćwiczenia,

zabrania kontrolne, do przeglądu i t. p.) często w dużej ilości zwracane są przez organa pocztowe jako niedoręczone z powodu nieobecności adresata.

Oprócz wypadków faktycznej zmiany miejsca zamieszkania wzgl. pobytu, nasuwa się wobec wielkiej ilości kart niedoręczonych przypuszczenie, że osoby chcące się uchylić od spełnienia obowiązku wojskowego, do którego są właśnie wzywani, rozmyślnie się też uchylają od doręczenia im odnośnych kart powołania, informując mylnie organa pocztowe przez swych członków rodziny, dozorców domowych i t. p. o swej rzekomej nieobecności.

Ażeby temu zapobiec, jako też ułatwić władzom wojskowym wyszukania adresata i doręczenia mu karty powołania, poleca się zgodnie z reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5.12. 1923 roku za L. AW. 2478/23 Panom Starostom (Komisarzowi Rządu) wydać zarządzenie, żeby we wszystkich miejscowościach, gdzie istnieje instytucja prowadzących meldunki w domach, ci ostatni na przedkładanych im w myśl wydać się mającej instrukcji Min. Poczt i Tel. przez organa pocztowe w kartach powołania, które nie mogły być adresatom doręczone, umieszczali adnotacje o wymeldowaniu się wzgl. niewymeldowaniu się danej osoby, własnoręcznie te adnotacje podpisując.

Przy adnotacji „wymeldowany“ winien prowadzący meldunki podać, dokąd adresat jest wymeldowany, przy adnotacji „niewymeldowany“ winien zaznaczyć, co mu wiadomo o obecnym miejscu pobytu adresata.

Gdyby w poszczególnym wypadku prowadzący meldunki wzbraniał się umieścić stosowną adnotację na karcie powołania, organ pocztowy obowiązany będzie w myśl wspomnianej instrukcji Min. Poczt i Telegr. donieść o tem swej władzy służbowej, która odniesie się o interwencję do właściwej władzy administracyjnej I-ej instancji.

W tych wypadkach, gdy pomimo udzielonych przez prowadzącego meldunki informacyj ustalenie miejsca pobytu adresata wz. I doręczenie mu karty powołania jest niemożliwym, urząd pocztowy winien odnośną kartę powołania skierować do właściwej komendy policji, której zadaniem będzie miejsce pobytu wysledzić i kartę powołania doręczyć.

W miejscowościach, w których instytucja prowadzących meldunki nie jest znana, obowiązek powyższy prowadzących meldunki spoczywa analogicznie na właścicielach domów, zarządcach domowych wzgl. dozorcach domowych, a w gminach wiejskich, na zarządach gminnych.

Jednocześnie z wydaniem w mowie będących zarządzeń winien Pan zabezpieczyć należycie poinformowania prowadzących meldunki właścicieli, zarządców, dozorców domowych, jako też zarządy gmin wiejskich o wyżej określonym obowiązku.

O wykonaniu przedłożyć należy sprawozdanie.

Za Wojewodę (—) Tułeck i.
Nacz. Wydz. Administracyjnego.

OGŁOSZENIA.

Zawiadomienie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie zawiadamia wierzycieli sum hipotecznych, oraz osoby, mające ujawnione swe prawa w dziale III wykazu hipotecznego dóbr ziemskich: Ciążen, Grodzice położonych w powiecie Słupcekim, Bąkowa-Góra, Rudka, Maluszyn, Rzeki Wielkie i Małe w powiecie Radomskowskim i Lubstów w powiecie Kolskim, że w dniu 3 stycznia 1924 roku o godzinie 9 rano, na jawnym posiedzeniu Okręgowej Komisji Ziemskiej w Piotrkowie (w lokalu tejże Komisji, ulica Bykowska Nr. 77) rozpoznawane będą sprawy przymusowej likwidacji serwitutów, obciążających majątki Ciążen, Grodzice, Bąkowa-Góra, Rudka i Maluszyn, oraz w tymże dniu i czasie na posiedzeniu niejawnym sprawy dobrowolnej likwidacji serwitutów, obciążających majątki Lubstów, Rzeki Małe i Rzeki Wielkie.

Wymienione osoby o ile życzą sobie brać udział w akcji likwidacji łącznie ze stronami, winny zawiadomić Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie o miejscu zamieszkania, oraz stawić się na posiedzenie Komisji Ziemskiej.

Piotrków, dnia 14 grudnia 1923 r.

Prezes (—) Podpis.

Zawiadomienie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie zawiadamia wierzycieli sum hipotecznych, oraz osoby, mające ujawnione swe prawa w dziale III wykazu hipotecznego dóbr ziemskich: Dobra, część lit. A. B. C. D., Rogóźno, położonych w powiecie Łaskim, Jedlno, Przerąb, Struża w powiecie Radomskowskim, Napruszewo, Wilczyńno-Podole i Wilczyńno-Kopiec w powiecie Słupcekim, Głuchów w powiecie Tureckim, Gosławice w powiecie Konińskim, osada młynarska Ruta w powiecie Łódzkim, Dzierlin część lit. A. B., Dzierlin A. B., kolonja Dzierlin, Osmolin Dzierliński, folwark Wincentowo, Łąki Kazimierzowskie i osada Byk w powiecie Sieradzkim, że w dniu 5 stycznia 1924 roku o godzinie 9 rano na posiedzeniu Okręgowej Komisji Ziemskiej w Piotrkowie (w lokalu tejże Komisji ulica Bykowska Nr. 77) rozpoznawane będą sprawy przymusowej likwidacji serwitutów, obciążających majątki Dzierlin część lit. A. B., Dzierlin A. B., kol. Dzierlin, Osmolin Dzierliński, folwark Wincentowo, Łąki Kazimierzowskie, osada Byk, Gosławice, Wilczyńno-Podole, Wilczyńno-Kopiec, Rogóźno, Przerąb, Napruszewo, Głuchów i Struża oraz sprawy dobrowolnej likwidacji serwitutów, obciążających majątki: Jedlno, osada młynarska Ruta i Dobra część lit. A. B. C. D.

Wymienione osoby o ile życzą sobie brać udział w akcji likwidacji łącznie ze stronami, winny zawiadomić Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie o miejscu zamieszkania, oraz stawić się na posiedzenie Komisji Ziemskiej.

Piotrków, dnia 14 grudnia 1923 r.

Prezes (—) Podpis.

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem SM. 6419/23 z dnia 31.11 1923 r., zakomunikowanym Magistratowi pismem do Województwa Łódzkiego z dnia 31.11 1923 roku L. SM. 1816/23 zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 15.11 1923 r. w przedmiocie podwyższenia stawek pobieranego na rzecz miasta podatku od ładunków kolejowych.

W związku z powyższym art. 3 „Statutu o podatku od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi“ otrzymał brzmienie następujące:

„Podatek od ładunków kolejowych na rzecz miasta Łodzi“ wynosi:

- a) od przesyłek pośpiesznych mk. 30,000.— za 100 kg. wagi brutto;
- b) od przesyłek zwyczajnych mk. 12,000.— za 100 kg. wagi brutto.

Podług powyższych stawek oblicza się również transporty z drobiem, przyczem od całowagonowych przesyłek drobiu o 1-ej lub 3-ch podłogach pobiera się połowę należności, zaś przy 3-ch lub więcej podłogach pobiera się całkowitą należność. Za podstawę przyjmuje się wagon przeciętnej ładowności, t. j. wagon 15-tonnowy.

Podatek oblicza się przy drobnych przesyłkach od każdego 10 kg., przyczem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne, przy ładunkach pół i całowagonowych zaczęte 100 kg. liczy się za 100 kg.

c) od przesyłek jednostkowych, zwyczajnych i pośpiesznych, za które podatek przewozowy oblicza się nie według wagi, 1. za konie i bydło rosłe mk. 75,000 od sztuki, 2. za wszelkie zwierzęta mk. 18,000.— od sztuki.

Najniższa kwota podatku miejskiego wynosi marek 13,000.—

U w a g a: Stawki powyższe obowiązują od dnia 1 grudnia r. b.

Łódź, dnia 30 listopada 1923 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Prezydent (—) M. Cynarski.

Obwieszczenie.

Syndyk upadłości Abrama Cwi zawiadamia wierzycieli tejże upadłości, że ostateczny termin dla sprawdzenia wierzytelności upadłego został wyznaczony na dzień 21 stycznia 1924 r. Wszyscy zatem wierzycielowie obowiązani w terminie powyższym zameldować o wszelkich pretensjach do powyższej upadłości syndykowi w obecności Komisarza upadłości i oznajmić z jakiego tytułu są wierzycielami i na jaką sumę.

Sprawdzenie wierzytelności przez syndyka w obecności Komisarza upadłości odbędzie się w kancelarii Wydziału Handlowego Sądu Okręgowego w Łodzi, ul. Pańska 115, w terminie wskazanym od godziny 11—2 po południu.

Syndyk upadłości W. Wojnarowski
Obróńca Sądowy.

Zawiadomienie.

Okręgowy Urząd Ziemiański w Piotrkowie zawiadamia wierzycieli sum hipotecznych, oraz osoby, mające ujawnione swe prawa w dziale III wykazu hipotecznego dóbr ziemskich: Wola Przatowska, Kliczków-Wielki, Wola-Krokocka, Ostrów, Wilamów, Dąbrówka położonych w powiecie Sieradzkim, Wronsko, Łask w powiecie Łaskim, Chwałęcice w powiecie Kaliskim, Sławski w powiecie Konińskim, Cielętniki w powiecie Radomskim, Gałkowie w powiecie Piotrkowskim, Bolków i Okalew w powiecie Wieluńskim **że w dniu 4-go stycznia 1924 roku o godzinie 9 rano** na posiedzeniu Okręgowej Komisji Ziemiańskiej w Piotrkowie (w lokalu tejże Komisji ulica Bykowska Nr. 77) rozpoznawane będą sprawy przymusowej likwidacji serwitutów, obciążających dobra: Wola-Krokocka, Ostrów, Sławski, Łask, Cielętniki, Dąbrówka, Gałkowie, Bolków i Okalew oraz sprawy dobrowolnej likwidacji serwitutów, obciążających dobra: Wola Przatowska, Kliczków Wielki, Wronsko, Chwałęcice, Wilamów, Bolków i Okalew.

Wymienione osoby o ile życzą sobie brać udział w akcji likwidacji łącznie ze stronami, winny zawiadomić Okręgowy Urząd Ziemiański w Piotrkowie o miejscu zamieszkania, oraz stawić się na posiedzenie Komisji Ziemiańskiej.

Piotrków, dnia 14 grudnia 1923 r.

Prezes (—) Podpis.

Sprawozdanie.

Kwesta urządzona staraniem Opieki nad dzieckiem, utworzonej przy Państwowym Gimnazjum dla Ochrońniarek, dało wyniki następujące: gotówką 29,920,000 marek i towarem: trzy sztuki materiału na sukienki oraz 10 metrów welwetu.

Dyrekcja Gimnazjum.

LICYTACJA.

Kasa Chorych m. Łodzi

z mocy art. 53 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o przymusowym ubezpieczeniu na wypadek choroby podaje do wiadomości, że dnia 27 grudnia 1923 r. o godzinie 10-ej rano w Łodzi przy ul. Cegielnianej Nr. 68, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Lipmana i Taśmy, oszacowanych na 40,000,000 mk., składających się z 3-ech paczek bawełny, na pokrycie należnych Kasie składek członkowskich.

Ruchomości obejrzyć można w dniu licytacji od godz. 10 rano, spis zaś takowych codziennie od 9-ej do 1 po poł. w Wydziale Egzekucyjnym Kasy Chorych (ul. Wólczańska Nr. 225).

Łódź, dnia 17 grudnia 1923 r.

KASA CHORYCH m. ŁODZI.

(—) Dr. Ed. Giebartowski
Komisarz.

(—) Inż. L. Szuster
p. o. Dyrektor.

LICYTACJA.

Kasa Chorych m. Łodzi

z mocy art. 53 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o przymusowym ubezpieczeniu na wypadek choroby podaje do wiadomości, że dnia 29 grudnia 1923 r. o godzinie 10-ej rano w Rudzie Pabjanickiej, Stare Rokicie, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do J. Klukasa, oszacowanych na 25,000,000 mk., składających się z 15,000 cegły wypalanej, na pokrycie należnych Kasie składek członkowskich.

Ruchomości obejrzyć można w dniu licytacji od godz. 10 rano, spis zaś takowych codziennie od 9-ej do 1 po poł. w Wydziale Egzekucyjnym Kasy Chorych (ul. Wólczańska Nr. 225).

Łódź, dnia 17 grudnia 1923 r.

KASA CHORYCH m. ŁODZI.

(—) Dr. Ed. Giebartowski
Komisarz.

(—) Inż. L. Szuster
p. o. Dyrektor.

Wezwanie

w sprawie podatku na rzecz kasy miejskiej
m. Łodzi od psów za rok 1924.

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na zasadzie przepisów statutu o podatku od psów uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 12 października 1922 r. i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1922 r. Nr. SM. 6378 obowiązani są posiadacze psów niezgłoszonych do opodatkowania do niezwłocznego zgłoszenia w Wydziale Podatkowym Magistrata, przy Placu Wolności Nr. 2 (front I piętro, pokój Nr. 5) celem opodatkowania na rok 1924.

Na zasadzie § 8 wspomnianego statutu obowiązani są właściciele nieruchomości lub ich prawni względnie mianowani zastępcy zawiadomić (na piśmie) Wydział Podatkowy o każdej osobie, utrzymującej psa w ich nieruchomości.

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 62—67 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94/23 poz. 747).

Magistrat podaje jednocześnie do wiadomości, że do rejestru podatkowego na rok 1924 wpisani będą prócz nowozgłoszonych, wszyscy dotychczasowi płatnicy, o ile o pozbyciu psa nie zawiadomią Wydziału Podatkowego do dnia 15 stycznia 1924 roku.

Kto z obowiązanych do zapłaty tego podatku za pierwsze półrocze 1924 roku nie zgłosi do dnia 15-go stycznia, a za drugie półrocze do dnia 15 lipca 1924 r., iż psa nie posiada, ten uiszcza należność podatkową za oboje półrocze w całości.

Łódź, dnia 14 grudnia 1923 roku.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Prezydent (—) M. Cynarski.

Komunikat.

Biuro Adresowe m. Łodzi ogłasza, że z dniem 20.12. r. b. opłaty na rzecz kosztów utrzymania Biura Adresowego będą pobierane w następującej wysokości:

75,000 mk. za jeden blankiet zameldunkowy lub wymeldunkowy

i 50,000 mk. za jedną informację o adresie prywatnym.

Inne opłaty za zameldowanie lub wymeldowanie ludność nie obowiązują.

K. Sitkowski, Kierownik Biura.

**DRUKARNIA
PAŃSTWOWA**
w Łodzi

Piotrkowska 85 Telefon 29

OGŁOSZENIA DROBNE.

Abramowicz Dora zagub. paszport niemiecki, wyd. w Łodzi przez okupantów. Miejsce zam. Łódź, ul. Wólczańska Nr. 21. 341-3-1

Adamowicz Janina zag. dowód osobisty, wydany w gminie Buczek, powiat Łaski. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. 28. pułku Strz. Kaniowskich Nr. 37. 339-3-1

Aizenberg Hersz zagubił świadectwo przemysłowe V. b. kat., wyd. przez Urząd Skarbowy w Łodzi, na handel obnośny, na rok 1923. Miejsce zamiesz. Łódź, ulica Krótka Nr. 10. 319-3-2

Antczak Romuald zag. książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łódź-miasto, roczn. 1889. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Lipowa Nr. 36. 456-3-2

Adamiak Bolesław zag. kartę odroczenia na 1 rok, wydaną przez P.K.U. Kalisz, rocznik 1901. Miejsce zam. Łódź, ulica Rzgowska 40. 432-3-3

Bornsztajn Moszek-Berek zag. dowód osobisty, wyd. w urzędzie gm. Łęka, powiat Piotrkowski. Miejsce zamiesz. Łódź, ulica Nowo-Caglieliana Nr. 46. 3-1

Bilas Franc zagubił książeczkę wojsk., wydaną przez 21. p. art. polowej, rocznik 1900. Miejsce zamiesz. wiesz Zadliny, gm. Wola-Wężykowa, Star. Łaskie. 481-3-1

Barnch Moszek zag. paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zamiesz. Łódź, ul. Załerska Nr. 12. 489 3-1

Birnbaum Jakób zagub. patect VIII. B. kat., wydany przez Urząd Skarbowy w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ulica Pomorska Nr. 25. 328-3 1

Birenwajg Idel Nuchem zag. tymczasowy dowód osobisty, wyd. przez Urząd gm. Lutomiersk, powiatu Łaskiego. Miejsce zam. Lutomiersk, pow. Łask. 457-3-2

Bonas Emil zag. tymcz. dowód osobisty, wydany w gminie Lubotyń, Star. Kalisz, dnia 11. V. 1920 r. Nr. 5. Miejsce zamiesz. Radogoszcz, ul. Hajslera Nr. 45. 321-3-2

Becler Bolesław zag. książeczkę wojsk. Nr. 1634, wyd. przez P.K.U. Łódź-miasto. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Nowo-Zarawska 25. 302-3-2

Bryl Wiktor i Basia zagubili karty pobytu, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź, ważne do 31. XII. 1923 roku. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Krótka Nr. 4. 306-3-2

Ber Leib vel Bernard Koźmiński zagubił dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ul. Zachodnia 38. 427-3-3

Białek Julia zagubiła nadkartę fabryczną, wydaną przez Tow. Akc. Geyer w Łodzi. Miejsce zam. Chojny, ul. Piaskowska 6. 441-3 3

Barankiewicz Łąja zag. wyciąg z ksiąg ludności, wyd. w Radoszycach, pow. Koński, metrykę urodz., wyd. w Łodzi, 3 fotografie i 2 książki członkowskie, wyd. przez Klasowy Związek. Miejsce zamiesz. Łódź, ul. Wolborska 40. 263-3-3

1. Gotowizna w kasie Pozostałość w P. K. K. P. w P. K. O.	21,000,929,303.— 669,461,907.— 55,363,861.—	21,725,755,072.—	400,000,000.— 100,000,000.— 2,054,718,000.—	2,554,718,000.—
2. Pieniądze, przekazy i weksle zagraniczne	21,227,740,333.33	21,227,740,333.33	10,855,595,283.—	
3. Papiery procentowe własne	5,760,040,669.—	5,760,040,669.—	36,090,749,305.—	46,946,344,588.—
4. Weksle zdyskontowane	37,388,754,200.—	37,388,754,200.—		514,760,000.—
5. Pożyczki terminowe, rachunki loruwe i r-ki otwarto tego kredytu	17,538,333,086.—	17,538,333,086.—		
6. Korespondenci: Banki „Loro” „Nostro”	20,612,560.— 93,487,068,244.50	93,507,680,794.50	298,423,378.— 137,129,866,950.25	137,528,290,328.25
7. Koszty handlowe	21,110,818,470.27	21,110,818,470.27		42,388,702,714.95
8. Inkaso weksli	47,418,543,500.—	47,418,543,500.—		47,418,543,500.—
9. Rachunki z Oddziałami	13,812,890,370.—	13,812,890,370.—		570,254,802.—
10. Różne	89,563,048,871.—	89,563,048,871.—		71,347,137,227.—
		369,053,314,366.20		369,053,314,366.20

STAN RACHUNKÓW ŁÓDZKIEGO BANKU DEPOZYTOWEGO, Spółki Akcyjnej
 Centrali w Łodzi i Oddziałów: w Warszawie i Lwowie na dzień 1 grudnia 1923 r.
 Stan bierny.

Cyfersztajn Icek-Wolf zagubił paszport zagraniczny, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź, na prawo wyjazdu do Francji, ważny do 1 maja 1923 r. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Rzgowska Nr. 7. 487-3-1

Czapliński Hil zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łódź-miasto, roczn. 1900. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Młynarska Nr. 14. 453-3-2

Czarniecha Icek Jankiel zagub. książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź-miasto, rocznik 1891. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Podrzeczna 11. 323-3-2

Chęciński Jan zag. dowód osobisty, wyd. przez Komis. P. P. na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Marysińska 10. 307-3-2

Cywińska Anastazja zag. dow. osob., wyd. przez III Kom. P. P. na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ul. Szopena 12. 203-3-2

Cubala Stan. zag. dowód osobisty, wyd. przez Magistrat w Rozprzry, Star. Piotrków. Miejsce zam. Chojny, St. Łódź, ul. Wójtowska 13. 412-3-3

Cepowski Ignacy zagubił dowód osobisty, wydany przez Urząd gm. Chejny, Star. Łódzkiego. 428-3-3

Cukier Motel zagubił patent VIII kategorii na pracownię cholewek, wydany przez Urząd Skarbowy w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, Drewnowska 2. 444-3-3

Domala Piotr zag. książeczkę wojsk., wydaną przez P.K.U. Wieluń, rocznik 1893. Miejsce zam. wieś Lasek, gmina Skomlin, pow. Wieluń. 3-1

Dnia 27-XI. 1923 r. zagubiłem dokumenty wojskowe, wyd. przez 5 p. Strz. Koznych w Tarnowie na imię Stefana Graczyka, kol. Siedlątków, gm. Niemysłów, pow. Tarecki oraz świad. ukończenia szkoły rolnej w Liskowie i pozwolenie na „Browning“ kal. 6,35, wyd. przez Starostwo w arku, na imię Stefana Graczyka, wieś Lipnica, gm. Niewierz, powiat Turek. Pomyższe dokumenty i zaświadczenia uznieważyła się. 3-1

Dubelt Leon zag. książ. wojsk., wyd. przez P.K.U. Łódź m., rocznik 1897, paszport rosyjski, wyd. w gminie Szadek, starostwa Sieradzkiego, metrykę urodzenia oraz książ. obrachunkowa, fabr. Poborca i Inster. Miejsce zam. Łódź, ul. Marysińska Nr. 6. 303-3-2

Drusz Bolesław zagubił dowód osobisty, wyd. przez Starostwo Łaskie oraz 1,500,000. mk. Miejsce zamieszkania wieś Podnuzze-Stare, Star. Łaskie. 314-3-2

Drukarnia „Kultura“ zagubiła patent VII kategorii. 3-2

Elsner Gustaw zagubił portfel, w którym znajdowały się: 5 000,000 mk., dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź oraz różne zaświadczenia i dokumenty. Miejsce zam. Łódź, ul. Magistracka, róg Północnej. 420-3-3

Eizensmidt Chil zag. paszport niemiecki, wyd. przez okupantów w r. 1917. Miejsce zam. Łódź, Piotrkowska 36. 292-3-3

Edelbaum Herman zag. książeczkę wojskową, wydaną przez 58 pp. w Poznaniu, rocznik-1900 oraz kartę mobilizacji wyd. przez P.K.U. Łódź-miasto. Miejsce zam. Łódź, ul. Solna 10. 433-3-3

Faber Szmul Zanwel zagubił paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Młynarska Nr. 2. 491-3-1

Flatau Moryc zag. książ. wojskową, wydaną przez P.K.U. Łódź-miasto, rocznik 1900. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Zachodnia Nr. 31. 337-3-1

Fajgenblat Abram zag. książ. wojskową, metrykę i 6,000,000. marek wraz z portfelem. Książeczka została wydana przez Komisję przegladową w Łodzi, rocznik 1898. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Drewnowska Nr. 32. 459-3-2

Flek Marja zagubiła dowód osobisty, wydany przez Komis. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ulica Wólczańska Nr. 41. 320-3-2

Fiszler Edward zagubił rewolwer syst. „Browning“ numer 565874, ostrzega się przed nabyciem. Miejsce zamieszkania Zjednoczone Zakł. Scheiblera i Grohmana. 310-3-2

Frank Oskar zagubił paszport rosyjski, wyd. przez Urząd gm. Wymysłów, St. Łask, rocznik 1884. Miejsce zam. Łódź, ul. Radomska 10. 407-3-3

Falatycki Aron-Lajzer zagubił tymcz. dowód osobisty, wyd. przez III Kom. P. P. Miejsce zam. Łódź, ul. Pieprzowa Nr. 4. 403-3-3

Fajman Jakób zagubił tymczasowy dowód osobisty, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, Krótka 42. 428-3-3

Fajman Lazar zag. tymczasowy dowód osobisty, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, Nowo-Cegiełniana Nr. 42. 425-3-3

Gudstadt Tobiasz zag. książ. wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź-miasto, rocznik 1896. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Prez. Narutowicza Nr. 56. 471-3-1

Gerszt Menasze zagubił patent V. A. kategorii, wyd. przez Urząd Skarbowy w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Młynarska 4. 327-3-1

Gadzia Anna zagubiła dowód osobisty, wyd. przez Urząd gminy Nowosolna, Star. Łódzkie. Miejsce zamieszkania wieś Podwiączyn, Starostwo Łódzkie. 330-3-1

Gertner Golda Chaja zagubiła dowód osobisty, wyd. przez Komisarjat Rządu na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Drewnowska Nr. 9. 335-3-1

Grynberg Sruł Icek zag. dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ulica Pomorska Nr. 25. 463-3-2

Glazer Marta zagub. paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Wschodnia 24. 462-3-2

Gerszt Menasze zagubił patent kat. IV-ej, na sprzedaż skóry surowej, wydany przez Urząd Skarbowy w Łodzi, na rok 1923. Miejsce zam. Łódź, ulica Młynarska Nr. 4. 451-3-2

Ginsberg Moszek Chaim zagubił książeczkę wojsk., wyd. przez Starostwo Opoczno, ziemia Radomska, rocznik 1896. Miejsce zamieszkania Żarnów. 465-3-2

Gerke Wilhelm zagubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 438-3-3

Gersonowicz Abram Lewek zag. dowód osobisty, wyd. przez Urząd gm. Radoszewice, pow. Wieluń. Miejsce zam. Łódź, ul. Brzezińska 32. 410-3-3

Goździk Kiwa zagubił książeczkę wojskową, rocznik 1901, wydaną w PKU. Łódź-m. Miejsce zam. Łódź, ul. Zachodnia 23. 436-3-3

Herc Dawid-Izrael zag. paszport niemiecki, wydany w roku 1917 w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Północna Nr. 21. 484-3-1

Hoffman Rudolf zagubił dowód osobisty, wyd. przez Magistrat w Zgierzu w 1920 r. Miejsce zam. Zgierz, ulica Dąbrowskiego Nr. 29. 464-3-2

Halberg Abram-Izaak zagubił dowód osobisty, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Konstantynowska Nr. 18. 315-3-2

Hanelde Dawid zag. paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Zgierska Nr. 4. 316-3-2

Hecht Meuil zag. dowód osob., wyd. przez Komisarjat Rządu na m. Łódź, metrykę urodzenia, wyciąg z książ. stałej ludn., wyd. w gm. Sulejów, Starostwo Piotrkowskie oraz patent V. kateg., na handel galanami, na r. 1923, wydany przez Urząd Skarbowy w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Nowaka Nr. 6. 317-3-2

Halpern Ajzyk zagub. metrykę urodzenia, wydaną przez gm. Łódzką oraz kartę powołania, wyd. przez P.K.U. Łódź-miasto, rocz. 1902. Miejsce zam. Łódź ul. 6 Sierpnia 86. 415-3-3

Izbicki Boruch zag. książeczkę wojsk., wydaną przez P. K. U. Łódź-miasto, rocznik 1902. Miejsce zam. Łódź, ul. Północna 8. 345-3-1

Jeziński Jan zagubił paszport rosyjski, wydany przez Magistrat Łódzki. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Bankowa nr. 13. 325-3-1

Jakutowicz Władysław zagubił paszport rosyjski, wydany w Zapolicach, Star. Piotrkowskie. Miejsce zam. Łódź, Przejazd 48. 416-3-3

Jędrzejczak Stanisław zagubił książeczkę wojskową, wyd. przez PKU. Łódź-miasto. roczn. 1895. Miejsce zam. folwark Julianów, Star. Łódzkiego, oraz wyciąg z książ. ludności, wyd. przez Urząd gm. Proboszczewice Star. Łódzkiego. 290-3-3

Jarecka Anastazja zagubiła dowód osobisty, wydany przez Urząd gm. Dalroszyn, pow. Konin. Miejsce zam. Łódź, ulica Kątna 36. 409-3-3

Klajnman Maks zagubił portfel, zawierający między innymi: pieniądze w sumie 6,000,000. mk. oraz kartę bezterm. urlopu, rocznik 1901, wyd. przez Kadre II. Baonu Rajdo-Telegr. 2. p. Wojsk. Łączności w Radymine. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Zachodnia Nr. 40. 480-3-1

Kaplan Bajla-Hejca zag. wyciąg z książ. ludności, wyd. w Magistracie Przyscha, powiat Opoczno. Miejsce zam. Łódź, ul. ul. Pańska Nr. 40. 482-3-1

Krala Mania zag. wyciąg z książ. stałej ludności, wyd. w gm. Łaznów, Star. Brzeziny. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Zawadzka Nr. 17, u Millera. 342-3-1

Kuperminc Hersz Lajb zagub. dowód osobisty, wyd. w Radoszycach St. Koniańskie oraz rachunki. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Południowa 4. 479-3-1

Kosakowska Jadwiga zagubiła dowód osobisty, wyd. przez Komisarjat Rządu na m. Łódź. 475-3-1

Krokos Marjanna zagubiła dowód osobisty, wydany przez Mag. m. Konina. Miejsce zam. Łódź, ulica Zawiszy Nr. 26. 469-3-1

Klajnlerer Mendel zag. paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Nowo-Cegiełniana Nr. 38. 466-3-1

Kosińska Pelagja zagub. dowód osobisty, wydany przez Star. Łaskie. Miejsce zam. wieś Warenka, gmina Zelów, Starostwo Łaskie. 333-3-1

Kopel Abram zagubił dowód osobisty, wydany przez VII. Komisarjat Pol. Państw. na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Kopernika 27. 301-3-2

Kochanowska Marjanna zagubiła tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Starost. Opoczyńskie. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Piotrkowska 26, u Guterbauma. 322-3-2

Kac Szlama Zelman zagubił metrykę szacunkową, wyd. przez Magistrat m. Łodzi, na rok 1924. Miejsce zam. Łódź, ulica Rzgowska Nr. 25. 461-3-2

Kornatowski Jan zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łódź-m., rocznik 1892. Miejsce zam. Łódź, ul. Aleksandrowska Nr. 190. 318-3-2

Kisiel Józef zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź-powiat, rocznik 1899. Miejsce zam. wieś Wola-Kutowa, gm. Brojce, Star. Łódzkie. 308-3-2

Korezmar Glika zagubił paszport niemiecki, wydany w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Kilińskiego Nr. 28. 311-3-2

Koper Chil zagubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź, oraz metrykę urodzenia r. 1905. Miejsce zam. Łódź, Dzielna 21. 4593--3

Kluska Juljan zagubił dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź, oraz książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. Miejsce zam. Łódź, Włodzimierska 33. 294-3-3

Kerger Nadzieja zagubiła tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Pabjanice. Miejsce zam. Łódź, ul. Aleksandrowska 121. 289-3-3

Kutner Izrael zagubił książeczkę obrotową, wydaną przez Urząd Skarbowy w Łodzi, a potwierdzona przez rejenta Rosmana. Miejsce zam. Łódź, ul. Zgierska 14. 421-3-3

Komorowski Józef zagubił paszport niemiecki, wydany przez okupantów oraz paszport rosyjski, wydany w gm. Sójki. Miejsce zam. Łódź, ul. Wólczańska 145. 430-3-3

Lisiak Franciszek zagubił dowód osobisty, wyd. przez Starostwo Wieluńskie, dn. 1-III 1923 r. L. 1093. Miejsce zam. gm. Skomlin. 3-1

Lecheld Hugo zagubił dowód osobisty, wyd. przez I-szy Kom. P. P. w Łodzi oraz Teodor Lecheld zagubił patent V. A. kat., wydany przez Urząd Skarbowy Łódzki na handel manufakturą obnośną. Miejsce zam. Łódź, ul. Aleksandrowska nr. 102. 344-3-1

Lisiak Irena zagubiła dowód osobisty, wydany w Kutnie przez Starostwo. Miejsce zam. Łódź, ul. Marysińska 36. 483-3-1

Linde Estera zagubiła legitymację służbową nauczyciel. szkoły powszechnej, wyd. przez Kuratorium szkolne w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Gdańska 35. 452-3-2

Lajehter Rajzla zagubił paszport zagraniczny, wyd. w roku 1922 przez Komis. Rządu na m. Łódź na prawo wyjazdu do Australji. Ważny był na przeciąg 6 miesięcy. Miejsce zam. Łódź, Wólczańska 63. 447-3-2

Lebelt Wilhelm zagubił książ. wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto, roczn. 1895. Miejsce zam. wieś Olechów, gmina Wiskitno, Starostwo Łódzkie. 449-3-2

Lipińskiemu Abramowi skradziono następujące dokumenty: 1) świadectwo przemysłowe IV kat. na 1923 r., wyd. w Kasie Skarbowej w Stupcy, 2) świadectwo na kupionego konia, 3) dowód osobisty, wydany w Magistracie m. Stupcy w 1920 roku i 4) zaświadczenie o stawieniu się do zebrań kontrolnych dnia 4-IV 1923 r. przed Komisją Kontrolną w Stupcy. 3-3

Lajsner Juljusz zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez Urząd gm. Lucmierz, Star. Łódzkiego, rocznik 1892, oraz dowód osobisty, wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. gm. Lucmierz, wieś Emilja, Star. Łódzkiego. 296-3-3

Mildlin Freida zagubiła dowód osobisty, wyd. przez Komis. Rządu na m. Warszawę. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Sienkiewicza Nr. 84/86. 331-3-1

Mrnk Józef roczn. 1900 z gm. Koźmin, zagubił kartę pow., wyd. przez P.K.U. w Koninie. 3-1

Młynarczyk Marjanna zagubiła paszport niemiecki, wyd. w Łodzi. Miejsce zamieszkania Łódź, Szosa Pabjanicka 64. 446-3-2

Miklaszewski Mieczysław zagubił zaświadczenie zwolnienia z wojska, wyd. przez PKU. Łódź-miasto, roczn. 1902. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Nieciarniana 91, 450-3-2

Minc Fajwel Jakób zagubił kartę odroczenia na rok, wydaną przez P.K.U. Łódź-miasto, roczn. 1897. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Pańska Nr. 25. 445-3-2

Młoczek Wł. zagubił książeczkę wojskową, wyd. w D-wie 27 p. p. w Częstochowie oraz kartę mobilizacji, wyd. w D-wie 27 pp. w Częstochowie. Miejsce zam. ul. Wrzesińska 60. 417-3-3

Nowak Abram zagubił książ. wojskową, wyd. przez PKU. Łódź-miasto, roczn. 1900. Miejsce zam. Łódź, Brzezińska 19. 342-3-2

Nitka Majer zagubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, Pańska 8. 429-3-3

Orbachówna Marjem zagubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Cegielniana 39. 430-3-3

Pakuła Łózeł zagubił koncesję na prowadzenie warsztatu masarskiego, wyd. przez Komisarjat Rządu na m. Łódź, na rok 1923, patent III. kategorii, wyd. na prowadzenie składu masarskiego, wyd. przez Urząd Skarbowy w Łodzi i zaświadczenie, wydane przez III. Komis. P. P. na m. Łódź, na prawo wyjazdu w Województwo Łódzkie, celem zakupu trzody chlewnej. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Dolna Nr. 6. 477-3-1

Pytał Benecjan Noech zagubił tymczasowy dowód osob., wyd. przez Komis. Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, Aleje Kościuszki 37. 455-3-2

Przybylski Ignacy zagubił książ. wojskową, wydaną w Łasku przez PKU. Sieradz, rocznik 1893. Miejsce zam. wieś Orchów, gmina Utrata, pow. Łaski. 448-3-2

Padawczyk Marjanna zagubiła zaświadczenie fabryczne z firmy Poznańskiego i Wajsa w Łodzi na dowód osobisty. Miejsce zam. Chojny, Star. Łódzkie. 408-3-3

Parzęczewski Chil zagubił tymcz. dowód osobisty, wyd. przez Magistrat w Zduńskiej Woli, Star. Sieradzkiego. Miejsce zam. Łódź, Piotrkowska 79. 295-3-3

Przybysz Bolesław zagubił kartę powołania, wydaną przez PKU. Łódź-miasto, rocznik 1902 oraz świadectwo handlowe kat. V na handel towarami. Miejsce zam. Łódź, ul. Młynarska 3. 299-3-3

Rozynowicz Herla zagubił dowód osobisty, wydany przez Komisarjat Rządu na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Nowomiejska Nr. 17. 476-3-1

Racki Nisel zagubił legitymację dorozkarską, wydaną przez Komisarjat Rządu na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ulica Żelerska Nr. 43. 334-3-1

Radsztajn Majer zagubił dowód osobisty, wydany przez Komisarjat Rządu na m. Łódź, kartę obrotową, wydaną przez Urz. Skarbowy w Łodzi oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności, wydany w Aleksandrowie, pow. Łódzki, gmina Bruźca. Miejsce zamieszkania Łódź, ulica Zamenhoffa Nr. 38. 332-3-1

Rozenman Abram Szmul zagubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez VII. Komis. P. P. na m. Łódź. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. 6-go Sierpnia 36. 470-3-1

Remotka Stanisław zagubił paszport zagraniczny, wydany w Warszawie przez konsula Czecho-łowackiego. Ważny na rok 1923 i 1924. Miejsce zam. ulica Leszno 42. 411-3-3

Rzepka Helena zagubiła dowód osobisty, wydany przez Komisarjat Policji Państwowej na m. Łódź. Miejsce zam. Łódź, ul. Zagajnikowa 52. 423-3-3

Rajs Szlama Wolf zagubił wyciąg zbiorowy z ksiąg ludności, wydany przez Magistrat m. Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Cegielniana 3. 434-3-3

Sokół Władysław zagubił dowód osobisty wyd. przez VII. Kom. P. P. na m. Łódź z rachunkami. Miejsce zam. Łódź, ulica Zielona 24. 485-3-1

Szwarc Moszek zagubił książ. wojskową z kartą mobilizac., wyd. przez P.K.U. Łódź-miasto, rocznik 1898. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Zamenhoffa 13. 490-3-1

Szpic Aron Szyja zagubił książ. wojsk., wydaną w P. K. U. Łódź-miasto. 494-3-1

Szymczak Szczepan zagubił patent kat. IV-ej, wydany przez Urz. Skarbowy w Łodzi na 1924 r. na prawo handlu drzewem i wazrywem. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Skierniewicka nr. 7. 478-3-1

Stępniewska Zofja zagubił tymcz. dowód osobisty, wyd. w gm. Piątek, Star. Łęczyckie. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Prez. Narutowicza nr. 36. 473-3-1

Szczupak Herszlik zagubił dowód osobisty, wyd. przez Magistrat w Wieluniu oraz kartę odroczenia na 1 rok, wyd. przez P. K. U. Wieluń, rocznik 1902. Miejsce zam. Łódź, ul. Pomorska 3. 468-3-1

Skomski Marjan zagubił książ. wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź-miasto, rocznik 1900. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Grabowa nr. 13. 336-3-1

Stempeżyńska Walerja zagubiła dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Pabjanic. Miejsce zamieszkania Pabjanice. 338-3-1

Sumera Józef zagubił tymczasowy dowód osobisty, wyd. w gm. Wiskitno, Star. Łódzkie. Miejsce zamieszkania Łódź, ul. Rzgowska Nr. 35. 324-3-1

Szyldkret Rajza zagubił paszport zagraniczny, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź na prawo wyjazdu do Niemiec. Ważny do 1-X 1922 roku. Miejsce zam. Łódź, Pomorska 7. 305-3-2

